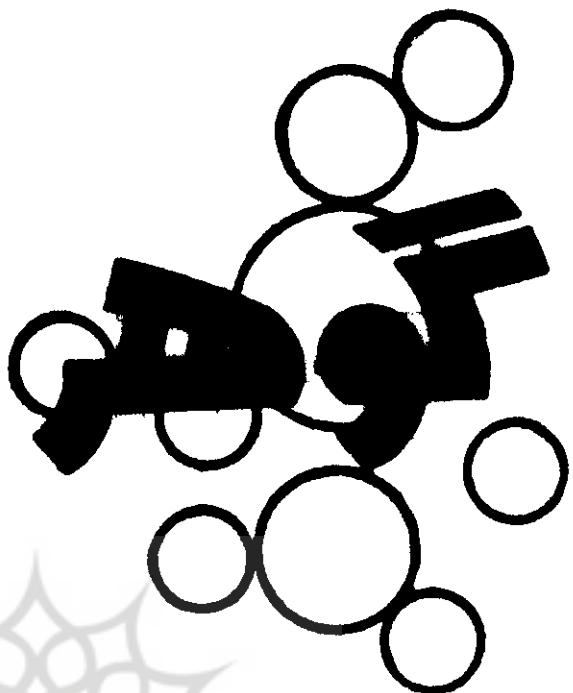

سال پنجم - شماره ۸ آبان ماه ۱۳۹۶
(شماره مسلسل ۵۶)

میرسوزل: مرتضی کامران

فرهه ایزدی

* رازپیروزی ابرانیان بر نازیان

(۱)

تاکنون رسم براین قرار گرفته است که بر کتبی که بنفقة «بنیاد نیکوکاری نوریانی» طبع و نشر میشود، دیباچه‌ای بنگارم. بر کتاب مستطاب تاریخ «نهضت‌های ملی ایران از سوک یعقوب لیث قاسوط عباسیان»** تأليف دوست‌مورخ و محقق، آقای عبدالرفیع حقیقت،

* از این کتاب هزار نسخه بر کاغذ ۸۰ گرمی در شرکت افست به جا پرسیده و تمام نسخ به بهای هر جلد ۱۲۰ ریال بفروخته است.

** از این کتاب دوهزار نسخه بر کاغذ هشتاد گرمی و در جلد اعلا به چاپ رسیده و در کتابخانه انتشارات سپهر (روبروی دانشگاه) و کتابخانه‌های متبر تهران و شهرستانها به بهای ۵۵۰ ریال بفروشنده است.

ایده‌الله تعالیٰ نیز، برهمن راه و سه و با تفصیل مقام و مقال، دیباچه‌ای نگاشتم و کتاب انتشار یافت و مانند دیگر مؤلفات معنی‌الله، که همه روشنگر زوایا و خفایای تیره و تار نهضت‌های ارزشمند و آموزنده قوم بزرگ ایرانیست، ارباب بصیرت و ارباب معرفت را نیز این طبع و ساخت پسند خاطر انداز. بعد، خودایشان و دیگران تو حبیه و پادشاه کردند، که چون این دیباچه از راز سو به شاه نهضت تاریخ ایران، بنوته‌ای فتحیح و بلیغ، پرده بود، گیورد و نشان میدهد که چرا قوم بزرگ‌اما، در زیر سلطه و سیطره تازیان قرار گرفت و چنگونه از یونان نهضت آنان، گردند یه و رها کرد، صواب و مصلحت آنست که برای پیداری و هوشیاری ایرانیان و بخصوص اطلاع و انتباہ نسل جوان، بطور جداگانه و مستقل نیز، طبع و نشر شود. نامین این منظور را، دیباچه مذبور با عنوان «فره ایزدی - راز پیروزی ایرانیان بر تازیان» چاپ و نشر شد و بزودی نایاب گردید، بطوریکه بنیاد نتوانست حتی تعداد نسخی را که هیئت امناء کتابخانه‌های وزارت فرهنگ و هنر، حسب المعمول، خریدار بود تحويل دهد. البته بنیاد در نظردارد که با غتنام فرست به تجدید طبع این کتاب مبادرت ورزد، ولی باز بر سبیل معمول و متدالوی، این دیباچه در ماهنامه تحقیقی گوهر برای آگاهی مشترکان و خوانندگان، در دو تاسه شماره، درج می‌شود، با آرزوی آنکه مقبول خاطر مشکل پسندان قرار گیرد.

فره ایزدی

راز پیروزی ایرانیان بر تازیان

به یگانه فرزندم محمد کاسمی و بهمه پسران و دختران
 این آب و خاک پاک درود می‌فرستم و آرزو دارم ایران بزرگ
 را که چون آفتاب عالمتاب در دل قاره آسیا می‌درخشد و فر و
 شکوه دارد و فرهنگ نامدار ایرانی را که مانند گوهر شیر ارغ
 بر تارک تمدن جهان می‌تابد. و نور و نیرو می‌بخشد همیشه
 دوست بدارند و بدانشتن چنین می‌بین و فرهنگ بنازند و بیانند.

هر چند پیروزی و جیزگی تازیان بر ایرانیان، سرانجام، در میدانهای خونین جنگ‌های «قادسی» و «جلولا» و «حلوان» و «نهاوند» مسلم و معین شد و شمشیرهای راست و پهن و خنجرهای تیز و آبدار پارسی، در برابر تیغهای کثر و باریک و تیرهای لاغر و دوکنی شکل

تازی ، تاب نیاورد و درهم شکست و دریای بیکران و موج لشکریان آراسته و پیر استه و از پای تاسر غرقه در آهن و پولاد ایران ، از پیش سپاهیان لاخر اندام و سروبا بر هنّه عرب ، از پای درآمد و روی به هزیمت نهاد ، اما ، بدون شک و تردد ، مقدمات و تمدیدات و معدات این شکست ، از مدتها پیش ، در داخل سرزمین پهناور ایران و در پهنه فراخ دستگاه با فروشکوه و رونق و آبروی شاهنشاهی ساسانیان ' فراهم شده بود .

هر چند پس از این شکست‌ها ، بیکباره ، درهای کشوری بزرگ و سترک ، ممثلی از امتعه رنگارنگ و اقمشه گوناگون و لبریز از مال و منال فراوان و خواروبار و خواسته بیرون از حد بیان و انباشته به گنجهای سیم وزر و آگنده پیخانه‌های دروگوهر ، بروی تاراجگران سروها بر هنّه و یغماگران تشنه و گرسنه ، گشوده شد ، ولی کلیدهای قفلهای سنگین درها و دروازه‌های پولادین این ذخائر و دفائن گرانها و نایاب ، از سالیان پیش ، در میان مشت قوی و استخوانی و اندشتان باریک ولاخر این تازه بدو زان رسیده های نوچرخ قرار گرفته بود .

از آنرو ، عربان توانستند ، بسی هموار کردن رنجی گران بر تن خویش ، درهای بسته ایران را بگشایند و آنچه را در عالم خواب و خیال هم باور نمیداشتند بتاراج و یغما ببرند . چنانکه یادشد ، شیر ازه سترک و متبر و استوار و سخت دفتر دیوان شاهنشاهی چهار صد ساله ساسانی ، در اوخر کار ، چنانست و نادرست شده بود که با کوچکترین تکانی از هم گسیخت و اوراق آن ، چون برگ‌های خزان دیده ، باین سو و آنسو افتاد ! ریشه در خاک افشار نه درخت کش و تناور سلطنت قدیم و قویم فرزندان اردشیر بابل و شاپور دوا لاکتاب و خسرو پرویز بد آنسان از هم پاشیدگی داشت که ازو زش نسیمی ملایم ، بیکباره ، از دل خاک ، بیخ و بین بگسلانید و مانند کوهی گران بر خاک افتاد و شاخ و بسرگ آسمان سای و گل و باردل آرای آن لگد کوب سمتوران شد !

اردشیر بابل که شاهنشاهی بزرگ ساسانیان را پایه نهاد ، مردی با کدل و استوار و خردمند و هوشیار بود . او توanst از ایرانی درهم ریخته و از هم گسیخته و مردمی پریستان و بی سرو سامان ، مملکتی پهناور و آباد و ملتی تو انگر و آزاد پدید آورد . چند تن از شهریاران بزرگ این سلسله نیز ، در ارتقاء و اعتلاء این شاهنشاهی بیهمال ، بذروده کمال ، کوشش‌های گران کردن دور نجها فراوان برخویشتن هموار ساختند . این پادشاهان ، علاوه بر کاردا فی و هوشمندی سرشی ، از میامن خیراندیشی و مصلحت بینی و خردمندی و بینش و رأی وزیران و دانشمندان و رأی زنان و سلسله جنبانانی مانند بزرگمهر و تنسر ، یعنی بهره یافتن کان از تعلیمات بزرگان و فیلسوفانی مانند ذریشت پیغمبر و جاماسب حکیم نیز ، کامیاب و کامرو بودند و در امور مملکت داری و مراتب کشور مداری ، حزم و احتیاط و عقل و تدبیر را اهبر

و راهنمای داشتند و هیچگاه نفس سرکش و اماره و هوی و هوس تندلکام گستاخته را دستخوش نمی شدند و بعقالد و آراء خود و خویشان نادان و اطرافیان جاه طلب و مشاوران مقام دوست و دوستان سودجوی شیفته و فریته نبودند. نیک میدانستند که باید بادستیاری و پایمردی درایت و حصافت و انصاف وعدالت و مروت و فتوت حکومت کنند و در هر کاری اندازه نگاهدارند و قواعد و اصول و موازین وحدود را رعایت نمایند و در اقدامات و انتخابات و انتصابات بضوابط بیش از روابط اهمیت دهند.

طبق ناموس مسلم آفرینش، این دولت جوان و توانا، رفتارهای پیرونا توان شد و زمام کار، خواه ناخواه، بدست کسانی افتاد که آمادگی و همایستگی این امر را نداشتند. از آن و در اوایل عهد ساسانی، عوامل فساد و تباہی در ایران رخنه کرد و مانند زنگ آهن، که متوجهای آهنین را بخورد و چون موریانهای که تیرهای چوبین را بجود، ارکان و قوایم بنای، ملک و ملت را مستثمر و متزلزل ساخت. امراض اجتماعی و مفاسد اخلاقی و اجهظاطات روحی و هرج و مرچ می‌یابی و فرهنگی و اقتصادی، چون آسیب سرطان و آزار خوره، به پیکر جامعه حمله بود. پایه و مایه دین و آئین بهی و نظام و قوام عقیده و ایمان اهور امزدائی، بریشانی و نابسامانی را دستخوش شد و افکار و امیال بودائی و مزدکی و مانوی و مسیحی یک‌نوع هرج و مرچ دینی و مرامی و مسلکی فراهم آورد. مبالغان مسیحی، در غرب ایران و در کنار شوش پایتخت سلطنت، دیرها برپامانند و به تبلیغ نصرانیت پرداختند. پیشوایان بودائی، در مشرق ایران، در شهر بلخ، معبدها پایه نهادند و ترویج آئین بودائی گرانیاند. در مرکز ایران هم گروهی از مغان بکار خود مشغول بودند. در این گیرودار و افسوس و هنگامه غوغای، مؤبدان و پیشوایان (زرت‌نشتی)، که همیشه راهبری و راهنمایی مردم را بسوی راستی و درستی و پاکی و روشنی و خردمندی و هشیاری بر عهده داشتند، بارفتار ناسزا و کردار ناروای خود، آنان را بسوی گمراهی و تباہی کشانیدند و بجای آنکه خلق را از پیروی هوی و هوس و گرالیدن بخواری و زبانی و ناراستی، و نادرستی باز دارند، بلطف بودن از شادخواری و میکساری و تسنی آسانی و غوطه خوردن در عیش و نوش و شب زنده داری و خوشگذرانی، سوق دادند. دیوان مملکت و خزانه ملت که همیشه در دست گروهی از امنا و صلح اقرار داشت، که بر استی گفتار و درستی گردار و حفظ و میانت بیت‌المال، از گزند و دستبرد متعطیان و متجاوزان، مروف و مشهور بودند، در چنگ مشتی بی خرد نادان افتاد که از پارسائی و پرهیزگاری و امانت و دیانت بدور بودند. امواج دروغ و فریب و اپوهیزگاری و ازدیسر و اسراف و اتلاف مال و ممال و گشاد بازی و قوم و خویش نوازی و خلاصه عشوه گری و رشوه‌دهی برا اسرمه لکت را هرا گرفت. مقامات و مناصب مملکتی والقب و عنوانین دیوانی، که

همواره با فرادی تعلق می‌گرفت که در امور کشوری و لشکری سابقه خدمت و ملکه تجربت داشتند و بکرات مراتب لیاقت و درایت و کیاست و کفاایت خود را بمنصه بروز و شهود رسانیده و در میان مردم حرمت و آبرو و نام و نشان نیکو بدست آورده بودند، نصیب کسانی شد که جز اصل وراثت و فخر خانواده و خویشاوندی و انتساب به راکز قدرت و یا پرداخت سیم وزر و یا بکار بردن وسائل و وسائل شرم آور دیگر، فضیلی و هنری نداشتند. لاجرم کارهای بزرگ با فراد کوچک و شغل‌های خطیر با شخص حقیر و اگدار گردید و مردم آزاده و وارسته و کاردان و آزموده بکنار رفتند و یا بکنار گذاشته شدند و در هردو حال بکنج خانه‌ها خزیدند. بجای سخنان حکیمانه و آراء بخردانه و حکایات فلسفه آمیز و روایات عبرت انگیز که از بیداری و هشیاری و کاردانی پادشاهان و موبدان و وزیران و امیران و سرداران و سالاران ایرانی شایع وسائیر بود، مطالبی از آنان نقل معافل و نقل مجالس شد که همه از خوشگذرانی و بزم آرائی و بی‌بندوباری و بیکاری و بیمعاری و هرزه درائی و یاوه گوئی و مستی و پستی حکایت و روایت میکرد. خلاصه تن پروری و تن آسالی و کژی جای سلحشوری و پهلوانی و راستی را گرفت.

در زمان یزد گرد سوم، فساد و تباہی و آشفتگی و پریشانی در دربار سلطنت و دستگاه دولت و انحطاط سیاسی و انقراض اخلاقی و تدنی اقتصادی و سقوط اجتماعی و درهم ریختگی واژهم گسیختگی سازمانهای اداری و دینی و فرهنگی بسطح بالا و بعد اعلام رسید. همه اینها، آشکارا، نشان میداد که شاهنشاهی چهارصد ساله ساسانی پیرونان و سوت و ناتوان شده و چرخهای دستگاه عظیم وجسم اداره کشور مقندر و پهناوری که در اینسوی بحرالروم، باشتاب برق و باد، گردشی منظم و مرتب و آنسوی بحرالروم را به بیم و هراس داشت، زنگ زده واز کارافتاده است و سازمانهای کشوری و لشکری که در اعتلاء و انجلاء وارتفاع وارتقاء ملک و ملت نقش سازنده و رهبری و راهبری دارد، نفوذ وقت ورسوخ وقدرت خود را ازدست داده است. در این بساط، دیگر نه سری است و نه سروری که بتواند، بادست توانا، رخنه‌ها و شکافهای قوانم و قواعد مملکت را مسدود کند واز سرینجه مشکل گشا، گره‌ها و عقده‌های رشته کارها را از هم بگشاید. هر کس که بامداد زودتر از خواب بر میخاست، میخواست بر دیگران حکومت کند، بطوریکه پس از خسروپریز، در مدت کمتر از چهارماه، بیش از دوازده تن زن و مرد، یکی پس از دیگری، بر تخت شهی نشست و تاج مهی بر سر نهاد ولی چند روزی نگذشته، در چنگال فتنه و آشوب گرفتار آمد واز تخت به تخته کشیده شد!

آوازه این اوضاع ناهنجار و احوال اسفبار، در مال ۱۴ هجری، به عمر بن خطاب، خلیفه مسلمانان، رسید و او دانست که شیرویه، شاهنشاه پارس، در گذشته و دفتر او،

پوراندخت برتخت سلطنت نشسته است و مردم ایرانشهر، ازوضیع و شریف، در چندگاه جبار و چنگال قهاد نفاق و شقاق و ظلم و ستم و فساد و تباہی و هرج و مرج گرفتارند و دیده‌ها و شهرهای آباد و حاصلخیز و انبارهای معملى از نعمت و مکنت و دکانها و بازارهای انباشته از متعاههای گوناگون و قماشهای رنگارنگ و گنجینه‌های آگذه بسیم وزر و درو گهر و خزانه‌های لبریز از انواع ساز و برگ و سلاح چنگ نگهبانی و پاسبانی ندارد. ایرانیان رنج دیده و ستم کشیده، تشنگ عدالت و امنیت و حریت و مروت و درانظر نیرویی یانیر و مندی هستند که از راه برسد و چهره زندگانی آنانرا دگرگون سازد و این اجحاف و اعتساف طاقت‌فرسا و تعیضات ناموجه و ترجیحات بلا مرجع و امتیازات روح‌گذاز طبقاتی را از میان بردارد. از آنرو، عمر، وقت رامناسب و فرصت را مساعد یافت و با ایران هجوم آورد. تا سال ۱۶ هجری، بعدت چند سال و بطور پراکنده، میان ایرانیان مقاوم و عربان مهاجم، زد و خورد علای کوچک مرزی جریان داشت.

در این مدت، ایرانیان با اصول دین جدید، رفتارهای آشنا شدند و گمگشته خود را در آن یافتد و دانستند آنچه میخواهند در این نظام نوین نهفته است. اساس این شریعت تازه برمساوات و مواسات و برابری و برابری و حکومت مطلق حق و عدل و داد و توزیع بیت‌المال و تقسیم مشاغل و مناصب، برپایه احتیاج و استحقاق و لیاقت، نهاده شده است. بچای آنکه انسانها را، بر مبنای حسب و نسب و مقام و منصب و تردیکی به راکز قدرت، قدر و مترلت دهند، آنانرا، در ترازوی حساس و دقیق ان اکرمکم عز الله اتفیکم توزین و تقدیر میکنند. بدین حساب، توانگر و بینوا و شاه و گردا در برابر قانون، یکسانند و سید قریشی را بر سیاه جبسی فضیلتی و مزیتی نیست البتقا و پرهیزگاری.

در سال ۱۶ هجری، بیست ناسی هزار «برهنه سپهبد و برهنه سپاه» عرب، بسر کردگی سعد و قاص، برایر دویست هزار لشکریان غرقه در آهن و پولاد ایرانی، بفرماندهی دستم فرخزاد، صفت آراستند. از آغاز کار روشن بود که پایان چه خواهد بود، زیرا در اینجا، تنها چنگ شمشیر با شمشیر و تیر با تیر و نیزه با نیزه نبود، بلکه نبرد ایمان و عقیده با پیامانی و بی‌عقیدگی و پرخاش روحیه قوی و توانا با روحیه ضعیف و ناتوان و گشکش نظام اجتماعی پیرو فرتوت و پوسیده با اصول اجتماعی جوان و برومند و بالده و ستم حکومتی عشه گز و دشوه گیز با شریعتی پرهیزگار و پادسا بود. این‌جهه کار، زودتر از آنچه پیش‌بینی میشد، روشن گردید. ایرانیان پس از شکست نهادند یافتح الفتوح، مانند تشگانی که به آب برسند و گرستگانی که به نان دست یابند و گلو فشدگانی که بیهود نیازمند باشند، دین جدید و نظام نوین را که بآن آزادی و رهایی

از چنبره فشار نده ظلم و ستم و تبعیض واستبداد و فاامنی میداد ، باحان و دل ، پزیر نده
شدند و قدم نورسیده را گرامی داشتند .

حاصل همه این سخنان آنکه ، علل و موجبات شکست ایرانیان از تازیان ، در داخل
خود ایران واژ مدت‌ها پیش فراهم و آمده و مهیا شده بود و گرنه مشتی بودم بیابانی ،
بی‌ساز و برگ و بینوا و تهیید است ، یارای آن را نداشتند که برشاهنشاهی فخیم و فاخر
ساسانیان و امپراطوری قادر و قاهر ایرانیان پیروزشوند . آری :

چون نیک نظر کرد پرخویش در آن دید ،

گفتاز که نالیم ، که از ماست که برماست !

تو چون خود کنی اختر خویش را بد ،

مدار از فلك جسم ، نیک اخترسی را !

مانده دارد

دیبر کل بنیاد - دکتر نصرة الله کاسمنی

